

PEP JAI: EL SENY SOCIALISTA

La Unió de Pagesos a Caldes amb l'ajut de la Cooperativa-70, va organitzar dies enrera una conferència sota el nom genèric «Cooperativisme al camp i a la ciutat», a càrrec d'en Josep Vidal, conegut popularment per Pep Jai. El Diputat socialista per Tarragona, feu un parlament ampli i a l'abast de tothom. Josep Maria Codina, de LA VEU DEL VALLES, fou allí.

La conferència, emperò, no va començar amb el parlament d'en Josep Vidal. El Doctor en Ciències Econòmiques, en Joaquín Fernández Fernández, també parlà del cooperativisme junt amb en Pep-Jai sota el títol de «Cooperativa, espresa del futuro». El cert és que els organitzadors de la conferència no van encertar gaire a l'escollir com a company del socialista Josep Vidal a en Fernández Fernández, home conegut i de provades influències dins de l'aparell estatal vi-

Després de disculpar-se per no saber parlar Català, En Joaquín Fernández explicà al públic assistent, majoritàriament homes del camp i de partits polítics les possibilitats de l'empresa cooperativa enfront de l'actual sistema econòmic. Assenyala que la organització entre el treballadors i consumidors de tal forma que es transformin en una sola cosa, saltant-se els llocs de trànsit imposats pels intermediaris, és la fita essencial del sistema cooperatiu: «Los trabajadores, al hacer uso de este sistema, asumen el papel de empresario, dejando a un lado el sistema empleado en la actualidad, hasta llegar al papel del consumidor».

Explicà sintetitzadament l'actual sistema econòmic de producció i distribució dels bens materials, fent especial esment al paper que realitza l'empresa cooperativa a aquest nivell. A continuació, donà compte dels diferents tipus de cooperativisme, fixant-se només amb certs tipus de cooperatives occidentals fins que, en el període de preguntes, l'hi adreçaren el per què no ho havia dit. Naturalment, s'excusà i explicà una mica la sistemàtica d'organització d'aquestes cooperatives orientals.

EN PEP-JAI, HOME DE GRAN PERSONALITAT

La personalitat d'en Pep-Jai és extraordinària. Home de pell eixuta, cremada

pel sol; lleugerament corvat pels anys de treball al camp; les mans fortes, aspres; sord, potser d'escoltar tantes tamborinades i espetecs de canons; porta ullers, potser de veure tantes coses desfetes, tantes atrocitats fetes al camp. El seu to de veu és greu. El seu parlament fou molt interessant i sempre tocà «de peus a terra», com home del camp que és.

Començà agraint al sr. Fernández que un economista com ell estigués vinculat al moviment cooperatiu, ja que això no sol passar amb freqüència. Després, explicà què era el moviment cooperatiu dient que «és únic i universal; és una escola de formació solidària de l'home, de l'esperit col·lectiu de l'home». Afirmà seguidament que «una part fonamental de la meva formació socialista, l'afecta la meva formació cooperativista. En el fons, sóc un socialista autogestionari».

D'altra banda assenyala que: «del 1930 fins el començament de la guerra, el moviment cooperativista a Catalunya era molt important». Dient a continuació que: «en esclatar la Guerra Civil, es posà en marxa una aliança entre diferents moviments cooperatius, encara que en acabar la guerra fóra dissolta». Explicà, també que el Mariscal Tito adaptà el sistema cooperatiu adoptat l'any 1936 a Catalunya, al seu país, considerant-lo com «l'assaig agro-cooperatiu més positiu que s'ha fet arreu del món». Afegí que «les operacions comercials han d'ésser plenament cooperativistes», i que «la pagesia, malgrat la seva fama d'individualista, ha estat l'avantguarda del moviment cooperatiu».

En acabar el seu parlament i obert el torn de preguntes, el propi Pep-Jai preguntà al sr. Fernandez per la possibilitat d'un congrés cooperativista a Catalunya, sorprenent a tothom. El sr. Fernandez contestà dient que «es muy difícil, se trabaja mucho, pero los inconvenientes son muy grandes y de difícil solución». Però una altra vegada s'invertiren els papers i en Fernandez preguntà a en

Pep-Jai per què Reventós no encapçalava aquest moviment cooperatiu. En Pep-Jai digué llavors: «Reventós reventarà. Ja té prou càrrecs, només li faltaria aquest».

Entre d'altres, la pregunta sobre el Pacte de la Moncloa i la relació amb els interessos dels camperols, fou contestada molt àmpliament i amb tota classe de detalls. En relació a aquesta pregunta, digué: l'acord de la Moncloa l'ha millorat el recent Decret de Càmeres Agràries gràcies a les accions dels sindicats, dels pagesos, de l'atenció dels camperols i de la Coordinadora».

Finalment assenyala la necessitat d'una ordenació del territori que acabi amb les irracionalitzacions que s'ha comès, ja que si no es posa en marxa aquesta ordenació «no hi haurà cap seguretat a l'hora de crear les cooperatives». Responent a una pregunta en relació a la Ciutat de Gallecs, s'afirmà que «és irracional això; els problemes de contaminació i de serveis són molt grossos. Si hem de col·locar gent, fem-ho, però a llocs on puguin viure més humanament».